

ҚАЕРДА КЕКСАЛАР БҮЛСА, ШУ

Ислом КАРИМОВ:

Барчамизни оқ ювиб, оқ тараган, шу юртнинг оғир-енгилини умр бўйи елкасида кўтариб келган, хонадонларимизнинг файзи ва кўрки бўлган бу мўътабар зотларни рози қилиши, дуосини олиш дунёдаги энг улуғ савобдир.

Нуронийлар нафақат ўз хонадонларининг, балки элнинг, юртнинг кўрки. Уларнинг дуоларидан эл кўкаради, юрт яшайди, ҳаётӣ тажрибалари ёшлиларга сабок.

Инсонпарвар мамлакатимизда ёши улувларни маънавий ва ижтимоий жиҳатдан қўллаб-куватлаш, уларни ҳимоя килиш, иззат-хурматини жойига кўйиш масаласи ҳамиша ҳукуматимиз диккәт эътибири-

да бўлиб келмоқда. Айнисса, 2002 йил «Қарияларни қадрлаш йили» деб эълон қилинишида ўзгача мазмун ва моҳият яширган. Зеро, нуронийларимиз ҳам бу ғамхўрликларга жавобан бугун жўшқин ҳаётнинг олдинги сафларидаги турб, мамлакатимиз равнаки учун хизмат килишини, ёш авлодни она-Ватанга муҳаббат, мустақилликка садоқат руҳида тарбиялашда билим ва бой тажрибаларини аямаятилар.

НИЯТИ ПОККА

ЯРАТГАН БЕРАДИ

Инсонга берилган азиз неъматлардан бири шукро налиқидир. Одам ана шу түғу замирда ўзини таниди, ўтмиши, бугуни, эртасига бокади, иктидорини чамалайди. Шу маънода ўзини англаган одам Озодликнинг бу муборак кунларига осонликча этиб келимаганимиз англайди. 103 ёшли каршилаётган нуроний сифатида айтмоқчиманки, одам кариганини сари яхши-бонни, ҳаёт кувончи ва ташвишларини, умрнинг ганиматлигини, Озодликнинг бебахолигини дил-дилидан хисиларкан.

Эсланг, ўн йил олдин биз ким эдик? Тилимиз, дину діёнатимиз қай ахволда эди. Қадриятларимиз, урф-одатларимизни нималарга алмашган эдик. Ўша пайтларда юртимизни бирор билармиди., биз билан бирор ҳисоблашармиди. У кунларни унтишга ҳакимиз йўқ. Ана шу оғир, кунлардан бизни Озодликка эршитирсан, элга қадриятларини қайтариб, бобоқалонларимиз руҳини шод этган, жаҳон узра Ўзбек, Ўзбекистон, Номини, қайта ёяётган зотга садоқат, эҳтиром юрак-юрагимизга сингиб кетган. Шунчак ёшга кирсан ҳам ҳамон сафдаман. Улуғ ишларга оз бўлсада хисса кўшай дейман.

103 ёшли Муталлихон ота БОБОХОНОВ, Наманган шаҳар, Фиштӯргон даҳаси.

ИСТИҚЛОЛ ЯШАРТИРДИ

Остонни бобо дейишарди. 110 ёш умр кўрди. Вафот этгунларича обёдан колганинг йўқ, доим ҳаракатда эди. Ҳаракатда баракот бор, деб насиҳат киларди. Одам Чузук момо ҳам юз билан юзлашиб яшади, эрнинг топганига хотин барака кирилади, деб рўзгорни ҳамиша сарини тутарди. Улар маслаҳатларига амал қилиб, кам бўлмади.

Ризқимни ҳалол мехнатим билан топдим, боф яратдим, ўй курдим. Насибам бер экан, мустақилликни кам кўрдим. Озодликдан қайта яшардим, десам муబолага эмас. Чунки, мустақиллик туфайли қадрим ошиди. Раҳбарлар «улумимиз сиз», деб йўқлаб келишибди, «кенгашингиз керак», деб йигиналарга, маслаҳатга чорлашибди, совғалар улашибди. Эҳ-хе, даврон-даврон Озодлик даврони экан. Ишлайман деганга ер, хунармандга имкон, тадбиркорга йўл берди. Айнисса, ёшларга ҳавасим келади. 190 нафар невара-чевараларим толеида юртим келажагини кўриб, ўзим ҳам яшаряпман.

Кейнинг йилда шаҳри Кешнинг тўйи дунё бўйлаб нишонланишини эшишиб, дилдан кувондим. Бу кўхна шаҳар не-не даврларни, оғатларни бошидан кечирмаган, дейсиз.

Аммо, эзгуликни ҳеч ким йўқ қиломас экан. У яхши одамлар тимсолида қайта-қайта туғилиб, дунёни поклик нурларига тўлдираверида.

Шоҳимардан бобо ОСТОНОВ, Шахрисабз шаҳри Умар Хайём кўчаси.

Қариялар турмушимиз файзи. «Қариси бор уйнинг париси бор», «Кари билганини баримайди» деган ҳикматли сўзлар кексаларни хурматлаш ва эъзозлаш полимлигини ифодалаб турибди. Шу маънода ҳурматли Юртбошимиз 2002 йилни «Қарияларни қадрлаш йили» деб эълон келиши ғоятда улуғ иш бўлди. Чунки шундан сўнг, мамлакатимизда қарияларга эътибор янада ортди.

Ишончли маълумот-режалаштирилган. Маларга Караганда, юртимизда уч миллион-ўзи ҳам қарияларимиздан оптикар қексаларни кўрсатидаётган меҳрибонликнинг ёрқин мөқда. Уларга ҳар ифодасидир. Шунингдек, қарияларнинг сўм миқдорида нафака берилмоқда. Қарияларни кўллаб-куватлаш мақсадида «Нуроний» жамғармаси ташкил этилган бўлиб, у барча вилоят ва туманларда ўз тармоқлаштирига эга. Бу жамғарма ташкил кексаларни кўрсатидаётган мөхитни таҳдиди. Шунингдек, қарияларни кўллаб-куватлаш шифохона-ларидаги бепул даволаганидек, 2002 йилда нафакалар миқдори янада оширилиши.

КИММИЗ, ТОМИРИМИЗ ҚАЕРДА?

Берилмоқда ва яна бир қатор имтиёзлардан фойдаланмоқдадар. Бунда республика касаба юшмаларининг ёрдами, мадади катта бўляти.

Республикамизда кексаларни кўллаб-куватлаш мақсадида «Нуроний» жамғармаси ташкил этилган бўлиб, у барча вилоят ва туманларда ўз тармоқлаштирига эга. Бу жамғарма ташкил кексаларни кўрсатидаётган мөхитни таҳдиди. Шунингдек, қарияларни кўллаб-куватлаш шифохона-ларидаги бепул даволаганидек, 2002 йилда нафакалар миқдори янада оширилиши.

Гашишни ошириб келмоқда. Ўтмишда, мустабид тузум шароитида қарияларга эътибор сустэди. Шунингдек, динга эътиқод, сўз ва виждан эркинлиги каби хуқуқлар чеклаб кўйиланди. Масалан, менинг дадам жамоа ҳўжалигида эллик иш мөхнати ташкил этилган бўлиб, қариганда нафака нималарини билмай ўтиб кетди. Одам эса дадамдан кўпроқ яшаб, фақат умрнинг 12 сўмгина ошишни борасида мақтоворга сазовор тадбирларни изил равишда амал-

га ошириб келмоқда. Ўтмишда, мустабид тузум шароитида қарияларга эътибор сустэди. Шунингдек, динга эътиқод, сўз ва виждан эркинлиги каби хуқуқлар чеклаб кўйиланди. Масалан, менинг дадам жамоа ҳўжалигида эллик иш мөхнати ташкил этилган бўлиб, қариганда нафака нималарини билмай ўтиб кетди. Одам эса дадамдан кўпроқ яшаб, фақат умрнинг 12 сўмгина ошишни борасида мақтоворга сазовор тадбирларни изил равишда амал-

га ошириб келмоқда. Ўтмишда, мустабид тузум шароитида қарияларга эътибор сустэди. Шунингдек, динга эътиқод, сўз ва виждан эркинлиги каби хуқуқлар чеклаб кўйиланди. Масалан, менинг дадам жамоа ҳўжалигида эллик иш мөхнати ташкил этилган бўлиб, қариганда нафака нималарини билмай ўтиб кетди. Одам эса дадамдан кўпроқ яшаб, фақат умрнинг 12 сўмгина ошишни борасида мақтоворга сазовор тадбирларни изил равишда амал-

га ошириб келмоқда.

Истикболимизнинг янада порлок бўлишига ишонч барча ватандондаги мустаҳкам қалбидан мустаҳкам ўрин олган. Истагим, баҳтили келажак эгалари бўлмиш ёшлар

Соип МУҲАМЕДОВ,

мехнат фахрийи.

ФАХРИЙЛАР БОГИ

Жиззах вилоятида ҳам кексаларга бўлган ҳурмат-эътибор янада ортмокда. Бунга жавобан уруш ва меҳнат фахрийлари, ташаббускор нуронийлар истиқлол манбаатларига баракали хисса кўшишга ҳаракат килишмоқда.

Жойларда ҳомий ташкилотлар ёрдамида шифохонасига тегиши маблаб ўтказилди. Нафака пуллари катъий белгиланган муддатларда эгаларига етказиб берилади. Самарқанд, Бухоро ва бошқа жойлардаги зиёратгоҳларга бепул олиб бориб келишади. Уларнинг даволанишлари учун 2-вилоят шифохонасига 85 минг, Тошкент шаҳри-

даги ҳарбий-фахрийлар шифохонасига тегиши маблаб ўтказилди. Нафака пуллари катъий белгиланган муддатларда эгаларига етказиб берилади. Самарқанд, Бухоро ва бошқа жойлардаги зиёратгоҳларга бепул олиб бориб келишади. Уларнинг даволанишлари учун 2-вилоят шифохонасига 85 минг, Тошкент шаҳри-

даги ўтказилган ёшлар билан фахрийларнинг учрашуви эсда қоларли бўлди.

Қариялар вилоят бўйича 68 гектар майдонда боф барпо этишиди. Хусарон, пахтакорлик нуроний Нуруқобил Сафарқулов 400 туп ўрик, 100 туп олма, 80 туп шафтотли, 500 туп теракни парвариши қилмоқда. Пахтакор туманида беш киши, Фаллаорол туманида 29 нафар киши оилаславий боф барпо этишиди. Бу бофлар келгусида дастурхонларимиз тўкинигига хизмат қилиши шубҳасиди.

Алибой ЭРГАШЕВ.

ЁНИБ ЯШАМОҚ КЕРАК

Яхши эслайман: 1975 йили Миср, Ирок ва Ливанда бўлгандик, Ишонсангиз, Ўзбекистонданман, тошкентликман деб ўзимни танишириганимда, хорижликлар «Ер юзида шундай давлат ҳам борми, у каерда жойлашган?» деб хайрат билан сўрашган эди.

Не бахтки, пешона-мизда озодлик, эркин яшаш ҳам бор экан. Мустақиллик йилларида иккى маротаба Саудия Арабистонига бориши насиб этиди. Ҳожи бўлдим. Кўринги, араб юрида ўзбекман, деб баралла айти олдим. Нафакат, ислом мамлакатлари, ҳатто, Европа, олис Америка китъасидан келган сайёлар ҳам ортимиз ҳакида, унинг бағрикенг, мемондуст одамлари тўғрисида тўлқинланб сўзлашибди.

Ҳа, озодлик қадрини дилдан хис қилиб, унинг умрбокийлиги учун курашмоқ керак. 78 йил умргузаронлик қилиб, қарийлар 50 йил давомида ёш авлодга таълим-тарбия бердим. Мустақиллик йилларида камтариш мөхнатим «Халк таълими аълоҳиси» унвони, «Шуҳрат» менидади билан тақдирланди.

Энг катта саодат — фарзандлар камолини кўриб яшашдир. Илло бу толе менга насиб этиди. Ана шундай фарзандаш кунларда мудом фарзандларим, невара-чеварапаларим ва шогирдларимга ўзим иштироқчиси бўлган мустабид тузум даврида бошдан кечирган воқеаларни сўзлаб бераман. Ватан равнаки учун курашиб яшамоқ кераклигини утираман. Зотан, бундан-да олий баҳт йўқ.

Абдурашид ота ҲАҚИМОВ, Қува тумани.

Юрт корига ярайлик

Мамлакатимиз раҳбарлари биз — кекса авлод ҳакида алоҳида эътибор, меҳрибонлик кўрсатмокда. Вазирлар Махкамасининг «Қарияларни қадрлаш йили» давлат дастури тўғрисидаги карори ана шу фикрнинг исботидир.

Бир тадбиркор, меҳнат фахрийи сифатида ўз миннатдорчилигимни амалий ишда кўрсатишга ҳаракат қилияпман. Үйларим билан «Абай» номли ширкат ҳўжалигига фермер ҳўжалиги ташкил этидик. Қатни ишлаб, фалла ва пахтадан ҳар йили юқори ўсилни таъминланган.

Ерни ардоқлаган кам бўлмайди. Кувончим шукиларидан ҳаётӣ тажрибларида дегучи кишиларни додға қолди. Ас-тойид ишлаб, иччи имкониятлардан унумли фойдаланиб, бултур давлатга 7 тонна фалла сотдик. Ҳозирги кунда Бегим Сериков, Норбой Жобуриев, Бурхон Турдиев каби фермерлар билан басма-басига ишлаб, ўз цехларимиз учун ҳаракат қилияпмиз.

Навбахордаги қадрдан қишлоғимни кезарканман, кувончли ўзгаришларни кўриб, босхим осмонга етади. Шунда дилдан ният қиласман: жаннатмакон юртимизга кўз тегмасин, фарзандларимиз камолини кўриб, баҳтили ҳаёт кечирашерайлик.

Э.ЎСАРОВ, 81 ёшли фермер.

